

GOUDS ROOD

- Van de redactie
- Van de voorzitter
- Uitnodiging ALV dd. 22 juni 2023
- Notulen ALV dd. 23 maart 2023
- Afscheidsspeech Rogier Tetteroo
- Woede als bron van verzet en actie
- Verslag bijeenkomst 70+ leden op 6 juni 2023
- Van vertrouwde verworvenheden naar vernieuwde sociaaldemocratie
- Jan Schaefer

Juni 2023

Ledenmagazine van de PvdA afdeling Gouda

REDACTIE GOUDS ROOD

Gerrit Schinkel e-mail: gj.schinkel@planet.nl

AFDELING GOUDA ONLINE

Website: www.pvdagouda.nl

Facebook: [pvdagouda](https://www.facebook.com/pvdagouda)

Twitter: [@pvdagouda](https://twitter.com/pvdagouda)

SECRETARIAAT AFDELING GOUDA

Peter van Diesen e-mail: antekiro@gmail.com

KOPIJ VOOR GOUDS ROOD

De volgende Gouds Rood verschijnt:
in aanloop naar de ALV van:

nog niet bekend

De deadline voor uw kopij is:

wordt nog bekend gemaakt

Kopij kan louter geplaatst worden indien
deze (bijtijds) verzonden is naar:

gj.schinkel@planet.nl

Van de redactie

door Gerrit Schinkel

In dit dikke nummer van Gouds Rood weer een groot aantal artikelen. Behalve het voorwoord van voorzitter Bram van Welie, de uitnodiging en de agenda voor de ALV van 22 juni a.s. ook andere artikelen.

Rogier Tetteroo nam afscheid als wethouder en zijn afscheidsspeech vind u in deze Gouds Rood afgedrukt.

Frank van der Knaap vraagt zich af of we boos genoeg zijn om de straat op te gaan.

Wim Sonnemans was op 13 mei jl. aanwezig op de Rode PvdA-familiedag in het Openlucht Museum en doet daar verslag van.

Op 6 juni jl. organiseerden Will Oosterom, Tineke Oosterloo en José Eijkelenburg een bijeenkomst voor onze 70+ leden.

Peter van Diesen schrijft regelmatig over markante sociaaldemocraten. Deze keer zet hij Jan Schaefer in het zonnetje.

Kortom, weer genoeg te lezen.

Tot de ALV van 22 juni a.s.

Van de voorzitter

Door Bram van Welie

Beste partijgenoten,

Graag nodigen wij jullie uit voor de Algemene Ledenvergadering van de PvdA Gouda, die zal plaatsvinden op 22 juni aanstaande in de Speelwinkel. Tijdens deze bijeenkomst zullen zowel de fractievoorzitter als de wethouder ons bijpraten over de ontwikkelingen van het afgelopen politieke jaar.

Daarnaast willen we op de ALV graag stilstaan bij het einde van een tijdperk, namelijk het afscheid van Rogier Tetteroo. Na negen jaar wethouderschap en vier jaar raadswerk en fractievoorzitterschap heeft hij besloten een politieke pauze in te lassen. We zijn Rogier enorm dankbaar voor het vele sociaaldemocratische werk dat hij heeft verricht.

Gelukkig hebben we met Jan Kees Oppelaar een opvolger van formaat gevonden. Jan Kees is verheugd met de portefeuilles die hij krijgt toegevoerd en hij zal deze met een sterke sociale kleur invullen. Burgerraadslid Aline Tuls stond in de coulissen paraat om de vrijgekomen positie van Jan Kees in de raad over te nemen. We zijn verheugd en dankbaar dat we deze belangrijke posities kunnen bezetten met kundige en fijne mensen zoals Jan Kees en Aline. Hiermee kunnen we de continuïteit van onze slagkracht voor een beter en socialer Gouda waarborgen.

Naast de genoemde onderwerpen willen we op deze ALV ook graag jullie aandacht vestigen op het initiatief om een commissie in het leven te roepen die zich zal bezinnen over de mogelijkheden tot verdere samenwerking met GroenLinks. Hoewel er op landelijk niveau al verschillende ontwikkelingen gaande zijn, vinden we het van groot belang om op lokaal niveau dit proces zorgvuldig te onderzoeken en te bewandelen.

De precieze opdracht van de commissie en de samenstelling ervan willen we graag aan de leden voorleggen tijdens de ALV. De input en betrokkenheid van onze leden bij dit belangrijke vraagstuk is ons veel waard. Samen kunnen we de mogelijkheden en uitdagingen verkennen en de juiste koers bepalen voor samenwerking met GroenLinks.

Tot slot zullen we tijdens deze ALV aandacht besteden aan het ombudswerk binnen onze afdeling. We willen graag bespreken hoe we dit belangrijke aspect van onze partij naar een hoger niveau kunnen tillen. Het ombudswerk speelt een essentiële rol in het ondersteunen en helpen van onze leden en inwoners van Gouda. Samen kunnen we nadenken over hoe we dit werk kunnen verbeteren en nog effectiever kunnen maken.

Kortom, de laatste ALV van dit politieke jaar belooft een goed gevulde en boeiende bijeenkomst te worden. Naast de interessante inhoudelijke discussies, zorgen we uiteraard ook voor een gezellige borrel. Het is een uitgelezen kans om elkaar beter te leren kennen en informeel met elkaar van gedachten te wisselen.

We kijken ernaar uit jullie te verwelkomen op 22 juni in de Speelwinkel. Laten we er samen een inspirerende en gezellige avond van maken.

Met vriendelijke groet,

Bram van Welie

Voorzitter PvdA Gouda

Uitnodiging ALV dd. 22 juni 2023

Datum
Plaats
Tijd

Donderdag 22 juni 2023
Buurthuis De Speelwinkel
Vanaf 20.00 uur

AGENDA

1. Welkom en opening door de voorzitter
2. Vaststellen notulen vorige ALV
3. De fractie en het College aan het woord
4. Het einde van een tijdperk: een ode aan Rogier
5. Oprichting Commissie CoLiSa
6. Ombudswerk
7. Rondvraag
8. Sluiting en borrel

Peter van Diesen - secretaris

Notulen ALV dd. 23 maart 2023

Door Peter van Diesen

Aanwezig:

Gerrit Schinkel, Sophie Heesen, Bea Marsman, Klaas Bolt, Marianne Geervliet, Ben van Bommel, Remco Belonje, Patrick Verhoeven, Vera Bos Frank van der Knaap, Hans du Pré, Tineke Oosterloo, Iemkje Tijsseling Herman Klein, Awa Bager Ahangarha, Bram van Welie (voorzitter), Peter Bos (penningmeester), Peter van Diesen (secretaris)

Afwezig met kennisgeving:

Rogier Tetteroo, Wim Sonnemans, Will Oosterom, Herre Fokkema

De voorzitter opent de vergadering en begroet alle aanwezigen. Er zullen drie grote onderwerpen op de agenda staan:

- De politieke actualiteit in Gouda
- De financiële verantwoording van het bestuur
- De samenwerking met GroenLinks

Het is nog te vroeg om de recente verkiezingen voor Provinciale Staten en Waterschappen te evalueren, al mag niet onvermeld blijven dat bij laatstgenoemde verkiezingen de lijstduwers Sophie Heesen en Rogier Tetteroo in Gouda een groot aantal voorkeurstemmen hebben ontvangen.

Bij afwezigheid van een beamer geeft penningmeester Peter Bos een mondelinge toelichting bij de jaarafrekening. Er lijkt een overschot van €7000 te bestaan, maar dit betreft deels de overheveling van fondsen uit het huidige jaar naar de begroting van vorig jaar. Wel hebben we een positieve balans, maar die wordt opgespaard voor toekomstige verkiezingen. Het bestuur is erg dankbaar voor de vrijwillige ophoging van de bijdragen van de lokale politici en voor giften ter hoogte van € 500, afkomstig van individuele leden.

De kascommissie spreekt, bij monde van Herman Klein, waardering uit voor de financiële verantwoording en de inzet van de penningmeester en adviseert het bestuur décharge te verlenen voor het beheer van de financiën in het afgelopen jaar. De vergadering volgt dit advies en aanvaardt de verantwoording. Deze kan nu, binnen de deadline van 31 maart, naar het landelijke partijbureau worden gezonden voor definitieve goedkeuring. De kascommissie voor volgend jaar zal bestaan uit Jan Geerink en Hans du Pré.

Max de Groot (fractievoorzitter) geeft, mede namens wethouder Tetteroo die door persoonlijke omstandigheden verhinderd is, een overzicht van actuele thema's in de Goudse politiek. Max constateert met genoegen dat de PvdA-fractie verreweg de meest professionele fractie in de Goudse gemeenteraad is, waardoor wij niet alleen op constructieve wijze meepraten over vele onderwerpen maar bovendien meer invloed hebben dan vergelijkbare fracties. Onderwerpen waaraan wij veel belang hechten en waarover wij meebeslissen zijn onder meer:

- Het mobiliteitsplan in de verschillende wijken
- De discussie over burgerparticipatie (is een Raadsinitiatief)
- Vluchtelingen voorzien van BSN zodat zij aan het werk kunnen
- De wens van vooral jongere Gouwenars voor een nachttrein die ook Gouda aandoet
- Een werkbezoek aan Alphen; daaruit kwamen zinvolle ideeën voort omtrent het omgaan met huisvuil en buurtcoaches
- Geluidsschilden langs de A12 (hoewel dit formeel een kwestie van Rijkswaterstaat betreft)
- Het feit dat kinderen die op de Rotterdammerpolder zwemles krijgen, deze pas niet kunnen aanwenden voor recreatieve sportbeoefening
- De suïcideproblematiek, met name bij jongeren, die ook Gouda betreft
- De veiligheid bij kinderopvang, ook bij personeelstekorten
- Het feit dat biculturele meisjes kennelijk minder dan gemiddeld sporten

Gezien de recente ontwikkelingen in en om de PvdA achtte het bestuur het zinvol om een dialoog onder de leden te initiëren over de wenselijkheid van samenwerking met GroenLinks. Bea Marsman had een aantal stellingen geformuleerd en leidde het debat over deze stellingen. Hoewel ieder lid andere prioriteiten legt, blijkt over het algemeen veel waardering te bestaan voor samenwerking met GroenLinks en mogelijk andere

gelijkgestemde partijen. Dat neemt niet weg dat een substantieel aantal aanwezige leden vreest dat verdere integratie met GL ten koste zou gaan van het eigen karakter van de PvdA en de traditionele achterban. Bovendien wordt vastgesteld dat binnen de PvdA nog geen fundamentele dialoog is gevoerd over dit onderwerp. Daarom besluit de ALV een oproep van die strekking aan het landelijke partijbureau te sturen. Bovendien zal de voorzitter het initiatief nemen om na te gaan of aan de zijde van GL-Gouda interesse bestaat voor een gezamenlijke dialoog over dit onderwerp.

Rondvraag: een lid vraagt zich af waarom wij een rekening bij de RaBo-bank hebben. De penningmeester antwoordt dat dit door het landelijk secretariaat wordt voorgeschreven. Daarop besluit de vergadering om aan “landelijk” voor te stellen over te gaan tot een rekening bij een meer maatschappelijk verantwoorde bank, zoals Volksbank, ASN of Triodos.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering rond 22.30 uur.

Afscheidsspeech Rogier Tetteroo

Door Rogier Tetteroo

Op woensdag 7 juni jl. nam wethouder Rogier Tetteroo afscheid van de raad als wethouder. Hieronder zijn afscheidsspeech.

Beste aanwezigen, dank dat ik hier vanavond nog het woord tot u allen mag richten.

Afgelopen 30 mei eindigde mijn wethouderschap, dat ik met veel plezier bijna 9 jaar lang vervulde. Voorafgegaan door vier jaar raadslidmaatschap. In die 9 jaar wethouderschap is echt enorm veel gebeurd. Onze mooie stad is sterker en socialer geworden.

Sterker, onder andere door de bevolkingstoename - van ca 71.000 in 2014 naar meer dan 75.000 nu, en de stad groeit nog steeds. In het mooie Westergouwe is onlangs de 1000-ste woning opgeleverd. Nog ten minste 3500 huizen te gaan. In de bestaande stad - niet in de laatste plaats in de Spoorzone - wordt gebouwd en komen nog eens ten minste zo'n 2000 woningen. Iedere woning betekent een Gouds huishouden dat z'n toekomst kan vormgeven, z'n dromen en idealen kan verwezenlijken.

De stad is zeker ook socialer geworden. Natuurlijk is er ook voor de mensen met een minder grote portemonnee gebouwd.

Maar niet alleen op gebied van wonen is de stad socialer geworden. Ook op het gebied van bestaanszekerheid is de afgelopen 9 jaar enorm veel gebeurd.

Het armoedebeleid is adequaat en geeft kinderen en volwassenen lucht en biedt een positief vooruitzicht. Met de tegoeden op de Rotterdamdampas kunnen jeugdigen en volwassenen die zaken aanschaffen waar vaak geen geld voor is.

De schuldhulp in eigen huis gaat snel, goed en efficiënt. Gouvenaars komen weer vlot op de rit en hebben snel een schone lei.

Promen is een mensontwikkelbedrijf om trots op te zijn. Via de sociale coöperatie hervinden Gouvenaars hun eigenwaarde en zelfrespect. De sociale dienst benadert de zoektocht naar werk vanuit de menselijke maat.

De Marokkaanse gemeenschap bouwt vol trots aan een islamitisch centrum, waar iedere Gouvenaar zich welkom kan voelen. Men bezint zich op islamitisch begraven in onze regio. Mooi als men dat voor mekaar weet te krijgen.

Voorzitter, de sociale kracht van een stad toont zich ook in het welkom aan ontheemden. Het AZC op de Molenwiek en eerder de opvang op de boot laten zien wat Gouda op dat punt vermag. Sociale kracht in de emancipatie en inclusie van inwoners die ook meetellen.

Gouda is Regenboogstad. De stem van mensen met een beperking wordt gehoord. Gouda is een veelkleurige en inclusieve stad.

Voorzitter, dankzij een dijk van een gemeentelijke organisatie, een krachtig maatschappelijk middenveld met heel veel vrijwilligers, dankzij bouwers en ontwikkelaars, ondernemers en woningcorporaties, dankzij het goede gesprek in het college en met de directie en dankzij het samenspel met een geëngageerde gemeenteraad en geïnformeerde griffie - en niet in de laatste plaats dankzij die Gouvenaars die mij hun vraag stelden, hun dilemma voorlegden of hun hulp en inzet aanboden, kon ik mijn steentje bijdragen aan die sterkere en socialere stad. Ons goede Gouda.

Dit alles had ik zeker ook niet gekund zonder de niet aflatende support thuis en de bijstand van m'n lieve ouders.

Uiteraard ben ik veel dank verschuldigd aan mijn partij en de fractie; maar zij zijn nog niet van me af.

Voorzitter

Inmiddels ben ik bezig als zelfstandige en voer ik opdrachten uit - onder andere heel klein en concreet - met het plaatsen van sociale huurwoningen op particuliere gronden. Super mooi om te doen. Iedere woning is er een. Mijn Goudse ervaringen kan ik daarin heel goed kwijt.

Ik zie terug op een geweldige periode.

Ik wens u allen veel wijsheid toe bij het zorgen voor, en werken aan onze stad Gouda.

Weest u daarbij een beetje zuinig op elkaar. En weest u vooral zuinig op onze inmiddels 751 jaar oude stad.

Ik heb ervan genoten. Het was me een eer. Het ga u allen goed!

Woede als bron van verzet en actie. Zijn we boos genoeg om de straat op te gaan?

Door Frank van der Knaap

Socialisme en de sociaaldemocratie zijn gestoeld op verzet van de arbeidersbeweging. Dat verzet komt voort uit woede. Woede over de erbarmelijke leefomstandigheden van de arbeiders, afgezet tegen de rijkdom van de heersende gegoede burgerij. Die erbarmelijke omstandigheden zijn gelukkig sterk verminderd, althans hier in het westen. Maar de bezittende klasse is alleen maar meer gaan bezitten. Hoewel de ondergrens is verbeterd, is de ongelijkheid niet afgenomen. Integendeel. Dat doet de vraag rijzen: bestaat de woede en het verzet tegen die ongelijkheid en onrechtvaardigheid nog en zo ja, hoe ziet dat er dan nu uit?

Het ontstaan van moderne woede

Nico Koning, lector in de filosofie en Gouwenaar, heeft een intrigerend boek geschreven: De waarde van woede. Daarin beschrijft hij hoe woede in de loop van de tijd veranderde.

Ultrakort: bij de oude Griekse denkers zoals Plato en Aristoteles is woede gekoppeld aan gekrenkte eer van de heersers. Slaven en vrouwen hadden bij hen geen recht op woede, want zij hadden geen eer. De klassieke Grieken gingen uit van de hiërarchische en patriarchale standenmaatschappij; er was sprake van verticale woedehuishouding, zoals Koning dat noemt.

De Stoïcijnen, zoals Seneca, waren de eersten die de standenmaatschappij verwierpen en alle mensen voor gelijk hielden. (Ze worden daarom ook wel de eerste humanisten genoemd.) Pas bij de Stoïcijnen kan daardoor woede met rechtvaardigheid in verband worden gebracht. Woede, hoewel het gerechtvaardigd kon zijn, moest bij de Stoïcijnen echter wel worden beheerst, zoals elke emotie. In de joods-christelijke traditie is verzet en opstand meer geaccepteerd geworden,

alhoewel het altijd ingehouden moest zijn. Immers, de heersers waren wel 'van God gegeven'.

Pas in de Nieuwe Tijd, na de Middeleeuwen, ontstond een horizontale woedehuishouding. Voor het eerst konden (en mochten) vrijheids- en gelijkheidsidealen zich vertalen in politieke strijd en emancipatoire woede. Met deze ontwikkeling transformeerde woede van een wilde, redeloze woede die aan slechts enkelen was voorbehouden tot een woede die voor velen gerechtvaardigd kon zijn en proportioneel en strategisch als bron van verzet kon worden ingezet.

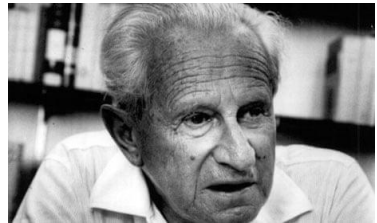
De woede trekt zich terug

Een denker uit die moderne tijd en uit de socialistische traditie, en iemand die momenteel weer midden in de belangstelling staat, is Herbert Marcuse. Deze Duitse filosoof wordt gerekend tot de Frankfurter Schule (officieel *Institut für Sozialforschung*), samen met zijn minstens zo illustere collega's Horkheimer, Adorno en Habermas. Als ik de filosofie van Marcuse in één zin moet samenvatten, dan is dat de teleurstellende constatering dat de boosheid van de arbeidersklasse niet is omgezet in een woede-uitbarsting en revolutionaire omverwerping van de heersende klasse, zoals Karl Marx dat nog wel als onvermijdelijkheid zag, maar dat die boosheid juist geheel verdwenen is en is omgezet in een in slaap sussend consumentisme. De verheffing van de arbeider is niet

opgehouden bij een fatsoenlijk inkomen, eten en een dak boven het hoofd. Nee, iedereen claimt inmiddels z'n 'recht' op een eigen huis met tuin, de auto moet een SUV zijn, de tv een 8K ultra HD, de smartphone en tablet moeten van het laatste model zijn en de vakantie gaat toch op z'n minst naar

Thailand. Waar Marx nog

stelde dat enkel de arbeid de arbeider van zichzelf deed vervreemden, en deze zichzelf door ontspanning weer kon hervinden, is bij Marcuse de mens ook in z'n vrije tijd van zichzelf vervreemd. Want ook in onze vrije tijd worden onze behoeften en dromen zorgvuldig als te consumeren producten geconstrueerd en verkocht. Dit is wat Marcuse de 'eendimensionale mens' noemde.

Herbert Marcuse

Het is niet zo dat verzet in het gedachtegoed van Marcuse totaal was verdwenen. Er was nog wel verzet mogelijk, maar dat was een verzet dat niet meer was gericht op verandering of omverwerping van de macht (hebbers), maar op het zich afkeren van de samenleving. Het verzet nam de vorm aan van een vlucht in een subcultuur. De woede trok zich als het ware op een eiland terug.

Toen de communistische omwenteling en de socialistische revolutie uitbleven, was het scheppen van een subcultuur een alternatief. Het NIVON en de AJC zijn Nederlandse voorbeelden van het zelforganiseren van de sociaaldemocratische stroming binnen een kapitalistische wereld waar vooralsnog niet van gewonnen kon worden en woede en strijd kansloos leken.

Meer of minder woede?

Terug naar Nico Koning. Hij hield onlangs een lezing in de Goudse Agnietenkapel. Bij aanvang van die lezing vroeg hij aan het aanwezige publiek of de maatschappelijke woede was afgenomen en toegenomen. 'Toegenomen', meende het publiek massaal en verwees naar de gele hesjes in Frankrijk, Extinction Rebellion in diverse landen van West-Europa en de boze boeren in Nederland.

Dat geeft een interessante tegenstelling. Waar Marcuse beweert dat het verzet vrijwel is verdwe-

Woonprotest in Rotterdam 2022

nen of de vorm aanneemt van een vlucht in een subcultuur, ervaren vele mensen een toename van boosheid en actief verzet dat is gericht op verandering en omverwerping. Hoe zit dat?

Machtige en machteloze woede

Ik wil, met Nico Koning, beargumenteren dat de crux van die schijnbare tegenstelling 'macht' is. Of preciezer in dit verband: machtige of onmachtige woede.

Machtige woede is woede wanneer je de middelen hebt om omstandigheden om te vormen of besluiten te forceren. Als men over geweren beschikt, zullen die snel als het machtsmiddel worden ingezet en volgt een gewelddadige revolutie. Als men voldoende in het politieke en staatsrechtelijke bestel is genesteld, zal de woede zich langs de lijnen van wetgeving en politieke beïnvloeding vertalen. Als men ruime financiële middelen tot z'n beschikking heeft, kan men die inzetten voor gunstige economische hervormingen. De bonus bovenop de inzet van die machtsmiddelen is dat de machthebbers daarop reageren of al anticiperen met de bereidheid om te luisteren naar de oorzaken van de woede en de voorstellen of eisen tot verandering.

Bij machteloze woede ontbreken dergelijke middelen. Zonder machtsmiddelen is woede slechts een kreet vanuit diep gevoeld onrecht, maar zijn er geen middelen om dat gevoel weg te nemen of de omstandigheden te veranderen. Machteloze woede is daarom zelden succesvol. De overtreffende trap van machteloze woede is dat de machthebbers niet willen luisteren, omdat je toch geen factor van betekenis bent. Ongehoord zijn bij pijn of onrecht is niet alleen een uiting van onmacht, maar versterkt het gevoel van onmacht ook.

Volgens Koning neemt in onze tijd de bereidheid om te luisteren toe en daarmee het strategisch of politiek inzetten van woede. En hij noemt de boerenprotesten als voorbeeld. Ik ben dat maar ten dele met hem eens. Hij heeft gelijk voorzover het machtige woede betreft. Maar niet waar het machteloze woede betreft. Daar wordt onverminderd slecht of niet naar geluisterd. Ik wil daarbij verwijzen naar demonstraties. Al wat de machtelozen rest zijn demonstraties. Als men machtsmiddelen ter beschikking had, zoals wapens, geld of politiek-bestuurlijke invloed, dan had men die al ingezet.

Maar al wat de machtelozen rest is de straat opgaan om de woede over het onrecht van de daken te schreeuwen.

Boerenprotest

Wacht, en de boeren dan?, hoor ik u zeggen. Sinds hun demonstraties wordt er wel degelijk naar hen geluisterd. Zij zijn dominant aan de overlegtafels van het landbouwakkoord en een factor van betekenis bij de uitvoering van het klimaatakkoord. De boeren bleken echter al snel toch over een machtsmiddel te beschikken. Hét machtsmiddel was de trekker. Door de massa van deze voertuigen, in combinatie met de massaliteit, stond de politie machteloos tegenover de boeren die via de snelwegen (soms tegengesteld aan de rijrichting) naar het Binnenhof trokken of naar de steden waar de provinciebesturen zetelen. Daar waar de boeren over onvoldoende economische macht beschikken -hun bijdrage aan het nationaal product is betrekkelijk gering- en tot de provinciale verkiezingen ook nauwelijks politieke invloed hadden -de BBB had slechts één zetel en het CDA was dit deel van hun natuurlijke achterban allang uit het oog verloren- maakte de trekker het verschil. Er ging een fysieke dreiging vanuit waar de machtshebbers geen adequaat antwoord op hadden.

Demonstraties zijn van manifestaties van de machtelozen

Als dit allemaal vanzelfsprekend klinkt, zouden we het dan ook niet kunnen omdraaien? Zijn demonstraties per definitie het terrein van de machtelozen? Zien we bij demonstraties alleen hen die geen machtsmiddelen tot hun beschikking hebben? Zien we daar altijd een manifestatie van de machteloze woede? De onmachtigen protesteren en de protesterenden zijn de onmachtigen. Of het nu gaat om milieuactivisten, stakende arbeiders, gele hesjes of XR.

En als dat zo is, kunnen we dan ook stellen dat degenen die wel ergens boos over zijn, maar niet bij demonstraties aanwezig zijn, wel machtsmiddelen tot hun beschikking hebben?

U gaat van mij in dit artikel geen antwoord op die vraag krijgen. Het is op z'n best een hypothese. Een hypothese die meer studie vereist om de bovenstaande redenering meer houvast te geven. Maar het is een interessante gedachte.

Onzichtbaar rood

Klimaatmars Rotterdam 2022

bezighoudt. Onze partij heeft in de verkiezingsprogramma's de aanpak van de woningnood op één staan. Terecht! Maar als ik naar een demonstratie tegen de woningnood ga, tref ik daar maar mondjesmaat partijgenoten aan. De enkele roos-gebalde vuistlogo's vallen weg tussen de tientallen rode vlaggen van de SP en de NCPN. En als ik naar een demonstratie van klimaatactivisten ga, begeef ik mij in een zee van groene vlaggen van GroenLinks en D66, het paars van Volt en geel van de anti-atoomlobby. Maar het PvdA-rood legt het zelfs af tegen de vlaggen van de FNV. Hoe kan dat?

Als ik mijn -niet bewezen- redenering volg, komt dat doordat de PvdA zich vooral gevoed weet met politieke machtsmiddelen, daarop vertrouwt en daarmee stuurt. En niet ten onrechte. Als ik kijk naar wat onze partij, en

Kauwen op die vraag kan voor onze partij echter geen kwaad. Want misschien ligt daar wel ergens de verklaring voor de geringe aanwezigheid van de PvdA bij demonstraties. Het is

een vraag die mij al langer

onze wethouder in het bijzonder, in de achterliggende jaren voor de woningbouw in Gouda voor elkaar heeft gekregen, is dat niet gering. En, laten we wel wezen, daadwerkelijk huizen bouwen is ontegenzeggelijk een betere aanpak van de woningnood dan louter de straat op gaan.

Maar toch vraag ik mij af waarom het niet beide kan. Als je wél machtsmiddelen hebt, en niet per se de straat op hoeft, waarom zou je dat dan niet toch kunnen en willen doen?

Ik blijf me verwonderen

Verwondering is wat mij bindt aan het vraagstuk van woede. Waarom is er geen volksopstand als er te weinig woningen zijn? Maar zijn voetbalstadions wel een bastion van een woedende menigte wanneer de club niet naar verwachting presteert? Waarom trekken er geen boze menigten door de straten wanneer de grootgrutters, energiegianten en oliebaronnen zich schuldig maken zelfverrijking over de ruggen van de bevolking? Maar slaat autorijdend Nederland volkomen op tilt wanneer een maximum snelheid van 100 km/u wordt ingevoerd?

Zelfs bij de demonstraties van Extinction Rebellion tegen de verwerpelijke subsidiëring van fossiele brandstoffen is volstrekte geweldloosheid het credo, terwijl de boosheid óver de demonstraties bijna gewelddadig is (en niet alleen op de social media). Waarom maken we ons zo boos over de verkeerde dingen?

Erken de machtelozen

Het uiten van woede is een waarde op zichzelf. Want het is niet alleen een uiting van onmacht. Het is een roep die de andere partij, de machthebbers, voor een vraag stelt: moeten we reageren of ze negeren? Daarmee zijn zij uitgedaagd tot een morele stellingname, zoals die andere filosoof van de Frankfurter Schule, Jürgen Habermas, al poneerde.

PvdA demonstratie woonkosten Utrecht 2021

Want als je (als machthebber) reageert op demonstraties, erken je de machteloze demonstrant als een relevante factor. Voor de PvdA ligt hier een uitdaging: als je je aan beide zijden van het scharnierpunt van de macht positioneert, kun je je ook vereenzelvigen met de groepen aan beide zijden. Als we meer zichtbaar zijn bij demonstraties, laten we zien dat we ons boos maken om de juiste dingen én erkennen we openlijk de machteloze woede van demonstranten. En daarmee geven we, als partij met effectieve bestuurlijke instrumenten, niet alleen erkenning, maar ook een klein stukje van die macht. Dus, hup, met z'n allen de straat op! Laat zien dat we woedend zijn en laat woede maar de vrije loop!

Wil je reageren? Graag! Mail naar f.vdknaap@worldonline.nl.

Verslag bijeenkomst voor 70+ leden op 6 juni 2023

In plaats van, volgens de traditie, rozen uit te delen op 1 mei aan de leden ouder dan 70 jaar, hebben we, bestuur en fractie, dit jaar deze leden uitgenodigd om eens met elkaar te praten over een aantal politieke onderwerpen. Dinsdagochtend 6 juni kwamen 27 partijleden naar de Speelwinkel.

De organisatoren van de dag, Tineke Oosterloo, Will Oosterom en José van Eijkelenburg hadden drie thema's uitgezocht: zorg en welzijn, veiligheid, en huisvesting.

Er zijn natuurlijk nog meer onderwerpen zijdelings aan de orde gekomen. Die kunnen op een volgende bijeenkomst uitgediept worden, zoals samenwerking/fusie met Groen Links, de zorgen over digitalisering, en armoede onder ouderen.

Doel van deze bijeenkomst was om aan het eind van de ochtend per onderwerp een aantal aandachtspunten aan de fractie mee te geven. En dat is gelukt! Hieronder leest u de samenvattingen.

De vragen en aandachtspunten aan de fractie vanaf de tafel ZORG en WELZIJN

Aan tafel zitten negen ouderen, die nog volop actief zijn in mantelzorg en vrijwilligerswerk:

- een ouderenadviseur, die namens de Sociale Teams van de gemeente 75-plussers bezoekt en vraagt naar zorgbehoeften;
 - een lid van Belastingservice Ouderen Gouda, die jaarlijks 450 Gouvenaars thuis helpen met belastingaangifte en administratie;
 - een lid van de Regenboogalliantie, die opkomt tegen discriminatie naar seksuele voorkeur of ras;
 - een mantelzorger;
 - een lid van wijkteam Korte Akkeren, gericht op een prettige, veilige wijk;
 - een lid, actief in het Nelson Mandelahuis en een natuurbeheergroep.
- Zij vormen een heel grote bron van kennis. Onze ouderen gaat het over het algemeen goed, maar ze zien veel ouderen om zich heen, die meer hulp nodig hebben. Enkelen doen uniek vrijwilligerswerk, waarbij ze bij ouderen thuiskomen. Daarmee kun je zorg- en hulpmijders helpen en grote problemen voorkomen en het geeft een goed beeld achter de voordeur.

De indruk is dat de WMO goed wordt uitgevoerd en goed helpt in thuiszorg. Verder is de indruk dat medewerkers van officiële instanties zich houden aan formaliteiten belangrijker vinden dan het helpen van mensen. Voorbeeld: iemand die laat energietoeslag aanvraag kreeg te horen dat zijn paspoort enige maanden verlopen was en kreeg geen toeslag. Beter was geweest om de hulp aan deze hulpbehoevende belangrijker te vinden dan de formaliteiten, en bijvoorbeeld de toeslag uit te keren op voorwaarde dat binnen enkele maanden een geldig paspoort werd getoond. Het allerbeste is voortaan vooraf te melden dat de toeslag wordt uitgekeerd op voorwaarde dat die binnen een bepaalde termijn en met een een geldig paspoort wordt aangevraagd.

1. Inwoners van Gouda krijgen in het jaar waarin ze 75 geworden zijn een uitnodiging van de gemeente om met een ouderenadviseur te praten over hun welzijn en eventuele hulpvragen.

Vraag het college naar een evaluatie van de inzet van vrijwillige gemeentelijke ouderenadviseurs:

- a. Levert de inzet het gewenste inzicht in de zorgbehoefte?
Toelichting - De vertrouwelijkheid van de gesprekken van deze adviseurs lijkt een belemmering om de gespreksresultaten te verzamelen tot beleidsrelevante informatie. Levert de gespreksvorm de meest relevante informatie op? Is afgewogen wat betere informatie oplevert: gesprekken op aanvraag of op basis van een representatieve steekproef?
- b. Hoe ervaren ouderen deze aandacht?
We horen van enkele ouderen dat ze op de vraag of ze behoefte hebben aan zorg, nee zeggen, maar dat dit een momentopname is, en het ontbreekt aan opvolging.
- c. Hoe ervaren de adviseurs en de Sociale Teams hun inzet en het effect er van? Zien zij verbetermogelijkheden?

2. Vraag het college actief naar de resultaten van de afspraken tussen de gemeente en zorgpartijen over het bestrijden van discriminatie in de zorg, die gemaakt zijn mede op aandringen van de Regenboogalliantie.

Toelichting - Mensen uit de LHBTI-gemeenschap voelen zich niet veilig in de zorginstellingen, ze durven hun geaardheid niet te uiten, ze hangen geen foto's op van hun geliefden, uit angst voor ruzie met andere bewoners. Een aantal islamitische zorgmedewerkers wil mensen uit deze gemeenschap niet verzorgen. Dat geeft een onveilig gevoel.

3. Vraag het college naar het gevoerde beleid ten aanzien van ondersteuning door de organisatie Belastingsservice Ouderen Gouda, hoe zij het belang van dit werk beoordelen, en hoe zij kijken naar ondersteuning van dit werk?

Toelichting – Als één van de weinigen komen deze vrijwilligers bij zorg- en hulpmijders thuis en kunnen problemen voorkomen en signaleren. Zij helpen jaarlijks rond 450 mensen thuis. Deze organisatie werkt zonder gemeentesubsidie, terwijl ze wel kosten heeft voor website, folders, statutenherziening vanwege regels van de EG, reiskosten e.d.

Voor een VOG is in het geheel geen geld of draagvlak, terwijl het wel bij kan dragen aan betrouwbaarheid.

4. Vraag: Wordt er door het college actief naar en alert gereageerd op discriminatie naar ras bij hulpverleningsinstellingen zoals UWV, en Werk en Inkomen.
Toelichting – Een voorbeeld is dat een werkloze inwoner met een Marokkaanse achternaam werd geadviseerd onder een andere naam naar werk te solliciteren.

5. Vraag het college actief: sluit de hulp uit de Wet Langdurige Zorg altijd goed aan op hulp uit de WMO?
Toelichting – Een lid had de indruk gekregen uit zijn contacten dat tijdens het wachten op hulp uit de Wet Langdurige Zorg, waarvoor wachttijden gelden, hulp uit de WMO verviel, waardoor noodzakelijke hulp tijdelijk ontbrak.

Peter Bos

De vragen en aandachtspunten aan de fractie vanaf de tafel VEILIGHEID

In een geanimeerd gesprek kwamen verschillende aspecten van veiligheid aan de orde. Hieronder worden de zorgen daarover en de aanbevelingen om er iets aan te doen benoemd.

Veiligheid in de fysieke omgeving

Zorg: Het fietsen in de winkelstraten tijdens winkelopeningstijden wordt als onveilig ervaren.

Aanbeveling: betere handhaving, aanpassingen in infrastructuur, nalopen of de borden wel duidelijk en eenduidig zijn.

Zorg: Bij het uitgaan van middelbare scholen worden fietsende leerlingen als onveilig ervaren.

Aanbeveling: In overleg met scholen bespreken wat hier aan te doen is.

Zorg: Slechte bestrating, losse stoeptegels e.d. in zowel binnenstad als in woonwijken.

Specifiek kwam aan de orde dat bedrijven die in de openbare ruimte werken tegels eruit halen om borden te plaatsen of kabels aan te leggen, maar de tegels na afloop niet terugplaatsen, met als gevolg gaten met struikelgevaar.

Vraag: Kan daar niet beter op worden toegezien?

Zorg: Er zijn steeds meer soorten voertuigen met verschillende snelheden en breedten die gebruikmaken van fietspaden. De huidige fietspaden voldoen dan niet meer.

Aanbeveling: Bredere fietspaden

Zorg: Ronsseweg. Als jaren wordt daar gesproken over eenrichtingsverkeer. Er is wel een plan, maar bewoners worden niet op de hoogte gehouden.

Aanbeveling: beter communiceren met bewoners.

Zorg: Fietsstroken verdwijnen bij o.a. Ridder van Catsweg, Plaswijckweg.

Aanbeveling: terugdraaien of hier niet verder meegaan.

2. Digitale veiligheid

Zorg: Uitsluiten van mensen door digitalisering. Voor sommige ouderen worden diensten onbereikbaar.

Aanbeveling: Gemeente zou het communiceren op digitaal niveau eenvoudiger moeten maken.

Vooraf bij de WMO is dit van belang, omdat het hier vaak gaat om mensen die niet (zo) digitaal vaardig zijn.

3. Sociale veiligheid

Geen van de aanwezigen voelde zich sociaal onveilig op straat. Wel werd aandacht gevraagd voor het versterken van de sociale structuur in de wijken.

Aanbeveling: te denken valt aan meer laagdrempelige buurthuizen, waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. Door de mogelijkheid van contact met elkaar, wordt het ook meer mogelijk elkaar te helpen en informatie uit te wisselen.

Tot slot nog een aanbeveling over de communicatie van de gemeente naar de burgers naast die hier boven al genoemd zijn:

Meer meedenken met de burger vanuit het ambtelijk apparaat en de inloopsprekuren, die Rogier altijd hield, verbreden naar alle wethouders. En die dan misschien ook in de wijken laten plaatsvinden.

Tineke Oosterloo

De vragen en aandachtspunten aan de fractie van de tafel HUISVESTING

Tafel Huisvesting sprak zich uit over een zin in het verkiezingsprogramma “ouderen moeten zo lang mogelijk zelfstandig wonen”.

Dat dit een achterhaald ideaalbeeld is, blijkt uit de discussie die volgde. De ouderen en dus de samenleving zouden meer gebaat zijn bij kleine woongemeenschappen met zelfstandige huizen en gemeenschappelijke ruimten.

Goed tegen eenzaamheid maar ook effectiever voor thuiszorg. Knarrenhof-concept spreekt aan. Hier ligt ook ‘n taak voor woningbouwverenigingen.

Vraag: Hebben projectontwikkelaars nog interesse in het ontwikkelen van seniorenwoningen/projecten?

Steeds meer gebeurt het dat (huur)huizen die voorheen het stempel hadden van levensloopbestendig of 55+ woningen betrokken worden door

jonge gezinnen. De infrastructuur van deze gebouwen en omgeving is daar niet altijd op aangepast. Dit heeft tot gevolg dat de ouderen die er nog wonen veel last ondervinden.

Vraag: Omdat de labels levensloopbestendig en 55+-woning vrijblijvend aan bouwprojecten kon worden opgehangen is het ook mogelijk dit label te laten vervallen. Klopt dat?

Bij nieuwbouw is dat anders. Nu worden voor de bouw afspraken gemaakt over de bestemming van de woningen en die mag niet meer veranderd worden.

Omdat veel ouderen in een groot huis wonen kwam de vraag welke mogelijkheden er zijn om grote woningen te splitsen (al dan niet in eigendom van een corporatie).

Vraag: Fractie ga hiermee aan de slag.

Alle ouderen van 75 jaar krijgen na hun verjaardag een uitnodigingsbrief voor een gesprek met een ouderenvoorlichter. (zie ook tafel zorg en welzijn)

Vraag: Wat wordt gedaan met de uitkomst van deze gesprekken. Hoe is de follow-up.

Vraag: Welke invloed heeft de WMO op dit gesprek, of dit gesprek op de WMO?

Vraag: Krijgt iedere oudere van 75 iedere twee jaar zo'n uitnodiging? Het lijkt dat niet iedere oudere een keukentafelgesprek krijgt, klopt dat?

Vraag: Is een gesprek na 5 jaar standaard?

Tot slot de toewijzing van woningen. Gouda hanteert nog voor haar bewoners de BL-score (bewoningsduur – leeftijd) voor eigen inwoners. Deze procedure is verouderd. Voor iedereen die in onze stad wil wonen, moet dezelfde toewijzing gelden namelijk volgens inschrijfduur. De fractie heeft dit probleem al opgepakt.

José van Eijkelenburg

Van vertrouwde verworvenheden naar vernieuwde sociaaldemocratie?

Door Wim Sonnemans

Tijdens de Rode PvdA-familiedag op 13 mei jl. in het Openlucht-museum kwam o.a. naar voren dat kiezers van nu moeilijk zijn te verleiden tot een stem op de PvdA als we met onze boodschap teveel in het verleden blijven hangen. Een blik op de toekomst.

Op zoek naar betere aansluiting bij hedendaagse kiezers

“In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst.” Deze tegeltjeswijsheid is ook van toepassing op ons als Partij van de Arbeid. In het verleden heeft de sociaaldemocratie met de vakbeweging door stakingen het verschil gemaakt om de 8-urige werkdag af te dwingen. Zo werden ook verantwoorde en betaalbare volkshuisvesting, sociale zekerheid evenals onderwijs, sport, kunst en cultuur toegankelijk voor de arbeidersklasse zoals daar toen nog sprake van was. Uiteraard iets om trots op te zijn en regelmatig te gedenken met de 1 mei-vieringen op de Dag van de Arbeid. Maar tegenwoordig vinden beschouwen jongere kiezers deze zwaar bevochten verworvenheden als

een vanzelfsprekend maatschappelijk gegeven dat ook door rechtse partijen niet wordt betwist.

Kiezers van nu zijn moeilijk te verleiden tot een stem op de PvdA als we met onze boodschap teveel in het verleden blijven hangen. Dit inzicht kwam naar voren op een bijzondere, niet erg toekomstgerichte locatie, nl. in het Openluchtmuseum bij de Rode PvdA-familiedag van 13 mei. [Peter Kerris](#) (aftredend gedeputeerde en lijsttrekker PvdA Gelderland) vertelde bij een arbeiderswoning dat de eerste Woningwet van 1901 slechte en ongezonde woningen verbood en zorgde voor een begin van goede volkshuisvesting. Dit was niet zozeer afgedwongen door een sociaaldemocratische parlementaire meerderheid (er was nog geen algemeen kiesrecht). De machthebbers wilden zo de dreigend opkomende arbeidersbeweging de wind uit de zeilen te nemen en handelden uit welbegrepen eigenbelang van inzetbaar werkvolk voor fabrikanten. Mei Li Vos betoogde dat evenzo een Onderwijswet met de invoering van de leerplicht kinderarbeid onmogelijk maakte en bijdroeg aan de verheffing van het volk als sociaaldemocratisch wapenfeit, maar ook voor goed opgeleid vakbekwaam personeel voor werkgevers.

Bestaanszekerheid en klimaatrechtvaardigheid als nieuwe rode (en groene) draden?

Hedy d'Ancona merkte op dat de PvdA niet meer de taal spreekt van het volk waarvoor zij is opgericht en wil blijven opkomen. De kernboodschap is volgens haar niet meer herkenbaar, mede doordat we te weinig acht slaan op ons beginselmanifest uit 2005. Tim 'S Jongers, directeur van ons wetenschappelijk bureau Wiardi Beckmanstichting, die ons eerder toesprak bij de Goudse nieuwjaarsbijeenkomst, schetste dat groepen aan de onderkant van de samenleving moeilijk kunnen rondkomen, vaak wonen in slechte huisvesting en korter in goede gezondheid leven dan mensen in de bovenlaag van de samenleving. Al met al moeilijk om deze kloof met hoger opgeleiden te overbruggen.

Zoals ook beschreven in het stuk "Samen onze toekomst in handen nemen" van de wetenschappelijke bureaus van PvdA en GroenLinks zouden bestaanszekerheid en klimaatrechtvaardigheid wel eens de kapstok kunnen zijn voor een vernieuwde sociaaldemocratie en linkse samenwerking. Volgens de landelijke PvdA-website zijn Bestaanszeker-

heid, Vrijheid, Gelijkwaardigheid, Solidariteit en Duurzaamheid [Onze waarden](#). Op de Rode PvdA-familiedag kwam de samenwerking met GroenLinks voor zover ik kon nagaan niet ter sprake. Om daar verder inhoud aan te geven lijkt het mij wel goed daar zelfbewust verder invulling aan te geven vanuit onze “opnieuw uitgevonden” sociaaldemocratische beginselen als uitgangspunt. Dat kost tijd, die moeten we nemen maar we moeten wel op tijd klaar staan voor nieuwe verkiezingen waarvan je nooit zeker weet wanneer die voor de deur staan.

Daarbij is het een extra uitdaging om met onze boodschap zowel kiezers met minder als met meer bestaanszekerheid (weer) te binden aan de PvdA. Uiteraard is het van belang dat alle partijleden, ook in Gouda, bijdragen aan deze lastige zoektocht.

Jan Schaefer (1940 – 1994)

Door Peter van Diesen

In de reeks “grote socialisten en hun belang voor het heden” wil ik ditmaal graag aandacht besteden aan Jan Schaefer, staatssecretaris in het kabinet – Den Uyl (1973 – 1977).

Jan werd op 16 maart 1940 geboren in Amsterdam, als zoon van een banketbakker. Ook hijzelf werd opgeleid tot banketbakker en was daar goed in. Zo won hij eens een prijs voor een voorstelling in marsepein van de destijds populaire televisieserie “the Flintstones”. Hij genoot overigens zozeer van zijn eigen producten, dat hij de naam “grote socialist” in meer dan één opzicht verdiende. Hij was echter ondanks, of wellicht dankzij zijn postuur tamelijk succesvol als keeper in voetbal- en handbalverenigingen. Ook deed hij aan motorcross en was hij enige tijd coach van een Amsterdamse honkbalvereniging.

Reeds op jonge leeftijd ontdekte Jan dat zijn interesse, naast bakkerswerk en amateurfilms, ook in de politiek lag. Aanvankelijk sloot hij zich aan bij de Communistische Partij van Nederland (CPN), maar na enkele jaren kwam hij tot de overtuiging dat maatschappelijke verandering niet op revolutionaire wijze tot stand moest komen, maar via democratische middelen. Via zijn lidmaatschap van een vakbond voor de voedings- en genotsmiddelensector kwam hij in contact met de PvdA, de partij waarvan in 1967 lid werd.

Als vakbondslid ageerde Jan Schaefer tegen de macht van het grootkapitaal en de multinationals, maar in zijn partijwerk richtte hij zich vooral tegen lokale misstanden, zoals de destijds erbarmelijke woonomstandigheden in de wijk De Pijp. Hij zette zich in voor het creëren van speelplaatsen en het weren van autoverkeer. Daarbij viel hij op door zijn ijver; volgens eigen zeggen waren werkweken van 90 uur geen uitzondering.

Jan Schaefer speelde zich zozeer in de kijker dat hij reeds in 1971 verkozen werd tot lid van de Tweede Kamer. Partijleider Joop den Uyl was zo onder de indruk van Schaefer dat hij hem in het eerste (en helaas ook laatste) kabinet-Den Uyl opnam als staatssecretaris van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening. Zoals zovelen was Den Uyl onder de indruk van het voorkomen van Schaefer, die (in tegenstelling tot bijvoorbeeld Den Uyl zelf) de taal van de straat sprak en dicht bij de “gewone man” stond. Ook had Schaefer het vermogen op korte, maar uiterst duidelijke wijze problemen tot hun essentie te reduceren. Daarbij was hij wars van heilige huisjes. Fameus is bijvoorbeeld zijn uitspraak “Is dit beleid, of is hierover nagedacht?”. Ook stelde hij “een politicus moet kloten hebben”.

De nauwe band tussen Den Uyl en Schaefer blijkt ook uit de volgende anekdote. Na de door Nederland verloren WK-finale in München (1974) maakten beiden deel uit van de Nederlandse regeringsdelegatie die aanzat bij het afscheidsdiner. Schaefer was echter dermate informeel gekleed dat prins Bernhard, die ook aanwezig was, er bij Den Uyl op aandrong hem “eruit te gooien”. Den Uyl en [minister van Buitenlandse Zaken] Van der Stoep gaven echter aan dat zij in dat geval ook het diner zouden verlaten. Met als resultaat dat Jan aanwezig bleef. En prins Bernhard zonder twijfel gesterkt werd in zijn afkeer van socialisten.

Schaefer gaf een duidelijke impuls aan zijn portefeuille. Gedurende zijn bewind werd het budget voor renovatie van oude stadswijken aanzienlijk uitgebreid en werden vele subsidies gegeven voor stedelijke projecten. Hij had nog een groot aantal ambities en projecten en zou in het tweede kabinet-Den Uyl vrijwel zeker minister van Volkshuisvesting zijn geworden, maar CDA en VVD bewerkstelligden dat de PvdA uitgesloten werd van regeringsverantwoordelijkheid na de verkiezingen van 1977.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1978 was Jan Schaefer lijsttrekker van de PvdA in Amsterdam. Het aantal zetels steeg van 17 naar 19 en Jan werd wethouder met Stadsvernieuwing en Volkshuisvesting. Hij droeg zorg voor een strikte discipline in de fractie en legde de basis voor een programmakkoord waarin (weinig verbazingwekkend) zijn eigen portefeuilleverantwoordelijkheden een hoofdrol speelden. Tijdens zijn wethouderschap groeide het aantal nieuwbouwwoningen in Amsterdam van 500 naar 10.000 per jaar. Ook kregen in toenemende mate krakers de gelegenheid de door hen gekraakte panden in eigendom te krijgen, al

werd ook met instemming van Schaefer herhaaldelijk hard opgetreden tegen krakers die niet tot compromissen bereid waren.

In 1986 gaf Schaefer zijn wethouderschap op en keerde terug in de Tweede Kamer. Daar was hij echter niet bij iedereen welkom; zo schoot het de gevestigde partij-orde in het verkeerde keelgat dat hij openlijk aanspraak maakte op het partijleiderschap. Ook zijn reputatie als dandy (casino's en dure auto's) sprak in zijn nadeel. Maar zijn reputatie leed nog het meeste door zijn ongenueanceerde uitspraken. Zo omschreef hij de PvdA-fractie als een club "geparfumeerde drollen" en de Kamer als "een kooi met grijze muizen". In 1991 richtte hij (naast zijn PvdA-lidmaatschap) een progressieve politieke beweging op met als doel burger en politiek dichter bij elkaar te brengen. Deze vond echter maat weinig respons.

De gezondheid van Schaefer ging al snel achteruit. Hard werken, een ongezonde leefstijl en frustratie met het politieke bedrijf ondergroeven zijn welzijn. Getrouw aan zijn uitspraak "ik word liever op een woeste manier veertig dan op een lullige manier tachtig" overleed hij in 1994 aan een hartaanval.

Onsterfelijk maakte Jan zich met een uitspraak die hem ten voeten uit tekent: "In gelul kan je niet wonen". Deze uitspraak is inmiddels verschillende malen gecensureerd; zo werd "gelul" vervangen door "geouwehoer" en werd "kan" omgezet in "kun". Maar toen er een straat in Amsterdam naar hem genoemd werd, werd toch als ondertitel de oorspronkelijke versie gehandhaafd.

Waarom is Schaefer ook nu nog relevant? Hij was in mijn visie een politicus die leefde voor zijn beroep, die zich voor 110% inzette voor wat hij als zijn missie beschouwde. Eén van zijn speerpunten was verbetering van de volkshuisvesting, waarmee hij aanknoopte bij een traditie die was gestart door zijn fameuze voorganger Floor Wibaut ("Wie bouwt? Wibaut!"). Ook het spreekwoordelijk verzet van Jan Schaefer tegen de gevestigde orde zowel binnen als buiten de PvdA vind ik ontroerend, al is het niet moeilijk om hem tevens te zien als een Don Quixote die er uiteindelijk niet in slaagt de windmolens te overwinnen. Maar wat ik het meest aan hem bewonder, is zijn onvermoeibare strijd voor verbetering van de sociale verhoudingen. Strijden voor betere woon- en leefomstandigheden, inzet voor maatschappelijke rechtvaardigheid, onconventioneel

maar zeer gedreven gedrag – dat was Jan Schaefer, en dat is nu even relevant als vijftig jaar geleden.

Bron: Beeldbank Nationaal Archief

Onze nieuwe wethouder Jan-Kees Oppelaar

Beëdiging Aline Tuls als nieuw raadslid

AFDELINGSBESTUUR

Bram van Welie - *voorzitter*

Peter van Diesen - *secretaris*

Peter Bos - *penningmeester*

Johan Veld - *algemeen bestuurslid*

José van Eijkelenburg – *algemeen bestuurslid*

Josephine Henriques Pombinha – *algemeen bestuurslid*

Patrick Verhoeven – *algemeen bestuurslid*

WETHOUDER

Jan-Kees Oppelaar

RAADSFRACHTIE

Max de Groot *fractievoorzitter*

Sophie Heesen

Ahmed el Haddaoui

Aline Tuls

Remco Belonje *burgerraadslid*

WEBMASTER

Joost van Lier

OVERIGE PVDA-CONTACTPERSONEN IN GOUDA

vacature Binnenstad

Vacature Korte Akkeren/Weidebloemkwartier

Will Oosterom Gouda-Noord

Gerrit Schinkel Plaswijck

Wim Sonnemans Achterwillens

vacature Oosterwei

vacature Kadenbuurt/Kort Haarlem/Stolwijkersluis

Peter van Diesen Goverwelle

José van Eijkelenburg Bloemendaal

Heeft u aanvullingen of wijzigingen? Mail naar: gj.schinkel@planet.nl